PSALMUL 6

1. [1]Nu mă pedepsi-n mânia,
DOAMNE, și-n urgia Ta,
[2]căci mă ofilesc, ai milă,
vindecă vi-a-ța mea!
[3]Sufletul mi-e plin de groază:
DOAMNE, cât mai zăbovești?
[4]O, întoarce, DOAMNE, vino,
sufletul să-mi izbăvești!

2. [5]Cel ce moare nu-și aduce
nici aminte c-ai mai fi;
cine-Ți va slăvi mărirea
printre morți când va dormi?
[6]Nu mai pot gemând... și
noaptea
plâng amar în așternut,
îmi scald patul meu în
lacrimi,
și-mi frâng sufletul durut.

3. [7]Mi-a supt fața întristarea
și-am îmbătrânit din greu
din pricina celor care
mă tot prigonesc mereu.
[8]Depărtați-vă de mine,
voi toți cei ce faceți rău,
c-auzit-a DOMNUL glasul,
plânsul și suspinul meu!

4. [9]DOMNUL meu mi-ascultă toate
cererile care-I fac,
DOMNUL îmi primește ruga,
că-i făcută pe-al Său plac.
[10]Toți vrăjmașii mei fugi-vor
rușinați și îngroziți,
într-o clipă-au să se-ntoarcă
de rușine-acoperiți!